

diskuterer det her forhold, og der er ikke nogen konkrete planer om at gribe ind. Jeg tror ikke, det bliver nødvendigt at gribe ind; jeg vil bare ikke stå her og udelukke det fuldstændigt, hvis det viser sig, at de drøftelser mellem arbejdsmarkedets parter ikke fører til noget. Men mere præcist kan jeg ikke sige det.

Så glemte jeg før at svare hr. Bent Bøgsted, som spurgte til arbejdsgivernes foreningsfrihed, og jeg må sige, at den er sikret ved § 4 c, stk. 2, i lovforslaget, hvor der netop står, at man ikke kan forpligte en lønmodtager til udelukkende at være beskæftiget hos en arbejdsgiver, der er medlem af en forening eller en bestemt forening. Det kombineret med loven om foreningsfrihed, der allerede er gældende, betyder, at man ikke har nogen som helst problemer i forhold til arbejdsgiverne. Der er fuldstændig foreningsfrihed, for så vidt angår arbejdsgivere.

Til sidst til hr. Jan Petersen, som rejser nogle interessante problemstillinger angående rottefængere og skorstensfejere: Vi har forsøgt at overveje mange forskellige problemstillinger i relation til det her lovforslag, men jeg må tilstå, at vi ikke på forhånd er gået i detaljer med andelsboligforeningers aftaler med rottefængere. Men jeg synes, at hr. Jan Petersen skulle stille spørgsmål om det under udvalgsbehandlingen. Det kunne da være interessant. Men helt ærligt: Andelsboligforeningers aftaler med dem, som skal servicere ejendommen, synes jeg slet ikke har nogen relevans i forhold til det, vi drøfter her, nemlig om man kan tvinge enkeltpersoner til at være medlem af en bestemt forening for at få et bestemt arbejde.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Det affødte to bemærkninger: Først hr. Ole Sohn og så hr. Bent Bøgsted.

(Kort bemærkning.)

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår nu slet ikke hr. Lars Barfoeds afvisning af hr. Jan Petersens spørgsmål, for det er da yderst relevant; det er jo et spørgsmål om indgriben i den enkeltes frihed til at vælge, om man vil være medlem af en andelsboligforening eller ikke vil, om man har frihed til at vælge, hvilken rottefænger man vil have, om man vil have en anden, og skorstensfejer og vice versa. Det er da bestemt i forhold til de borgerlige partiers argumentation et yderst relevant spørgsmål, så jeg håber da, der bliver svaret lidt mere seriøst på,

om der skal være en forskel på eksklusivbestemmelser i den ene eller anden sammenhæng.

Det, der kaldte mig herop, var nu det spørgsmål, som fru Pernille Falcon stillede, om regeringen havde nogle aktuelle planer om at gribe ind i blokaderetten. Regeringen må have gjort sig nogle overvejelser, hvis det nu viser sig, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening siger: Jamen vi finder status quo på arbejdsmarkedet omkring konflikttretten i orden; det bygger på en århundredgammel tradition, som er i fin balance, og hvis man piller et lille strå ud af balancen, så tilter det. Så må Det Konservative Folkeparti jo have gjort op med sig selv: Hvis udvalgsarbejdet ender med status quo, vil regeringen så fremsætte et lovforslag om indgriben over for blokaderetten?

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det den sidste korte bemærkning til hr. Bent Bøgsted.

(Kort bemærkning.)

Bent Bøgsted (DF):

Ja, det er jo meget godt, vil jeg gerne sige til hr. Lars Barfoed; den paragraf går jo på, at en arbejdsgiver ikke kan nægte at ansætte en eller lade være med at ansætte en, uanset om arbejdsgiveren er med i en forening eller ikke er i en forening. Det har jo ikke noget at gøre med, om en arbejdsgiver har ret til at melde sig ind i en forening eller undlade at melde sig ind i en forening. De to ting hænger ikke rigtigt sammen. Det har ikke noget med arbejdsgiveren at gøre; det går udelukkende på lønmodtagere: at en arbejdsgiver ikke kan nægte at ansætte en lønmodtager.

(Kort bemærkning.)

Jan Petersen (S):

Det er jo lige præcis det, der er problemet, vil jeg gerne sige til hr. Lars Barfoed, at regeringen faktisk ikke har dyrket detaljerne på alle de områder, hvor man rent logisk kan sammenligne det her indgreb med, hvad der foregår andre steder.

Det er ikke noget dumt eksempel, at hvis nu du flytter ind i en andelsboligforening, så ved du, der er bestemte præmisser, der gælder, men en dag finder du ud af: Jeg vil ikke være med på de præmisser; jeg vil have en anden skorstensfejer. Det er logisk præcis det samme som det, der foregår på en arbejdsplads. Der er en forening, der har indgået en aftale med en anden part. De har gjort det frivilligt, de har afgjort det i fælles-